

Indstilling fra Boligkommissionen, men den højtærede Minister gik paa egen Haand paa vigtige og betydningsfulde Omraader langt videre end Kommissionen. Denne Gang har den højtærede Minister holdt sig langt nærmere til dennes Indstilling. Han har selv stillet nogle Forslag udover, hvad den har bragt frem. Men det er, saa vidt jeg ser, ikke noget, der berører Lovens Princip; i Hovedsagen har den højtærede Minister fulgt de Linier, som Boligkommissionen har trukket op, og jeg mener, at deri har den højtærede Minister handlet ret. Den Omstændighed, at det saaledes paa alle egentlige Hovedpunkter er Boligkommissionens Indstilling, der ligger til Grund for Lovforslaget, vil efter min Mening lette dets Gang gennem Rigsdagen. Man maa herved erindre, at Kommissionen nu er noget andet, end den tidligere har været. Den forrige Boligkommission blev udnævnt af den højtærede Minister, dog til Dels efter Indstilling af forskellige Organisationer, imidlertid Organisationer, der stod udenfor Rigsdagen. Den nuværende Boligkommission er derimod, som ærede Medlemmer vil vide, for en meget stor Del sammensat af Rigsdagsmænd, valgte af Rigsdagens Ting; derved er der skabt Forudsætning for, at de forskellige Partier paa Rigsdagen har kunnet samarbejde i Boligkommissionen og derigennem tilvejebringe et Grundlag for Arbejdet paa Rigsdagen, som forhaabentlig vil vise sig at være godt.

Den ærede foregaaende Taler (Jørgen Berthelsen) har allerede omtalt, at det under Behandlingen i Boligkommissionen paa de allerfleste Punkter er lykkedes at opnaa Enighed mellem de forskellige Partier, saaledes at der har kunnet fremkomme en enstemmig Indstilling. Paa et Hovedpunkt har der, som den ærede foregaaende Taler ligeledes omtalte, været en Meningsforskel. Paa dette Punkt hørte jeg ligesom den ærede foregaaende Taler til det Mindretal, hvis Opfattelse ikke er blevet fulgt af Ministeren i Lovforslagets Tekst, men ligesom den ærede foregaaende Taler fastholder jeg ganske min Mening. Jeg haaber ligesom han, at det skal lykkes at bevare den paagældende Bestemmelse i Lovforslagets § 3. Det kostede, som det ærede Medlem fremhævede, megen Møje at faa Bestemmelsen formuleret ved Lovforslagets sidste Behandling, og saavel den ærede foregaaende Taler som jeg og hans Meningsfæller saavel som mine Meningsfæller satte den Gang overordentlig megen

Pris paa, at man havde faaet den paagældende Bestemmelse indført. Jeg haaber derfor, det skal lykkes nu at bevare den.

Forsaavidt der paa andre Punkter er Enighed i Boligkommissionen, mener jeg som den ærede foregaaende Taler, at det er unødvendigt nu at komme ind paa en nærmere Forhandling derom. Det Grundlag, der er skabt gennem Forhandlingerne i Kommissionen, synes jeg, man maa kunne acceptere. Naturligvis kan man ikke paa Forhaand sige, at man vil lukke Øjne og Ører for Grunde og Oplysninger, der maatte komme frem; det er klart, at hvis der kommer nye Grunde og nye Oplysninger frem, maa man prøve dem. Særlig er det mig bekendt, at der vil tilgaa det kommende Udvalg et betydeligt Materiale til Belysning af det Spørgsmaal, om den Lejeforhøjelse, der tillades i Lovforslaget, er passende eller ej. Det følger af sig selv, at alle saadanne Oplysninger maa prøves, men jeg vil for mit Vedkommende straks sige, at hvis der ikke kommer ganske klare og overbevisende Grunde frem, vil jeg naturligvis ligesom den ærede foregaaende Taler holde mig til det Grundlag, som jeg selv har været med til at opstille i Boligkommissionen.

Jeg antydede før, at den højtærede Minister havde stillet nogle Forslag udenfor Boligkommissionens Indstilling, men som jeg bemærkede, tror jeg ikke, at noget af disse Forslag egentlig har principiel Betydning. I øvrigt skal jeg i Øjeblikket indskrænke mig til at tage fornødent Forbehold med Hensyn til de Forslag, som ligger udenfor Kommissionens Indstilling. Vi har jo først i Gaar faaet Lovforslaget trykt og har altsaa haft meget ringe Tid til at gennemlæse det dog ret betydelige Materiale, som ledsager Lovforslaget; en nærmere Prøvelse maa derfor forbeholdes Udvalget. Imidlertid vil jeg gerne sige allerede nu, at jeg har særdeles megen Sympati for det Forslag, som den højtærede Minister har stillet om en udvidet Adgang til at appellere Nævnenes Kendelser til Overnævnet. Det var naturligt, at man, da Overnævnene blev indført, gik frem med en vis Forsigtighed; man kunde ikke vide, i hvilket Omfang Adgangen til Appel vilde blive benyttet, om ikke Overnævnene maaske vilde blive ganske overbebyrdede. Hvis det skulde blive Tilfældet, saaledes at Overnævnene var nødte til at gaa Sagerne igennem med en Harefod og fristes til ligefrem at jasje, kunde man om Appellen sige, at det sidste vilde blive værre end det første. Det var